

[Glønborg]

barn, og derfor ser jeg gerne, at man betragter hele problematikken – også den del af den, som vi er stillet over for her i dag – ud fra et ønske om også at respektere det individ, der endnu ikke er født.

Jeg er helt enig med fru Elisabeth Arnold i, at vi må undgå, at uønskede graviditeter opstår; naturligvis. Og her har vi jo lige netop det helt fundamentalt væsentlige, at en kvinde bestemmer over sin egen krop, har ret til at bestemme over sin egen krop. Man bliver ikke gravid ufrivilligt undtagen ved en voldtægt, og drejer det sig om voldtægt, er Kristeligt Folkeparti også indstillet på, at man ikke kan byde en kvinde at gennemføre et svangerskab. Men her er der jo ikke tale om voldtægt, her er tale om, at man frivilligt er gået ind i et forhold og derved har påtaget sig ansvaret for, at et nyt væsen er blevet til.

Så kan man sige, at når det drejer sig om en ganske ung kvinde på 15-18 år, står hun med den lovgivning om fri abort, vi har i dag, over for en meget vanskelig beslutning: Skal hun afbryde sit svangerskab eller ej? Og her er det vigtigt, at den unge kvinde ikke står alene med den beslutning, men at hun skal rådføre sig med sine forældre – som indtil hun bliver 18 år stadig har et ansvar for hende, ansvaret for at hjælpe hende hele vejen igennem. Kravet om samtykke fra forældrene sikrer, at den unge fortæller sine forældre om graviditeten, så de får mulighed for at give råd, yde støtte og vejledning og påtage sig deres del af ansvaret for beslutningen ved at meddele deres samtykke. Hvis kravet om samtykke opgives, kunne man jo frygte, at nogle unge ville træffe en hurtig og måske uovervejede beslutning om at få svangerskabet afbrudt, og det synes jeg ville være helt forkert. Det ville i langt højere grad være at svigte den unge.

Og så vil jeg gerne sige tak til de øvrige regeringspartier for den respekt, man har udvist for vores holdning i dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Nu vil nogen nok påstå, at oppositionen ikke skal blande sig i, hvordan regeringspartierne finder ud af det indbyrdes, men jeg synes dog også, at man kunne have givet regeringspartierne en stor tak, hvis medlemmerne havde fået lov til at stå frit i et etisk spørgsmål, som

bl.a. Fremskridtspartiets folketingsgruppe altid gør. Det kan også være hårdt for nogle i regeringspartierne at sige nej til et forslag, som de inderst inde synes det ville være rimeligt at få gennemført, og jeg kan forstå, at det aspekt tager Kristeligt Folkeparti ikke hensyn til.

Jeg vil godt sige, at jeg er ganske enig med Kristeligt Folkepartis ordfører i, at netop dette område er meget, meget svært og meget følelsesladet. Men jeg mener også – og det vil jeg godt sige til Kristeligt Folkepartis ordfører – at der må også være en respekt for barnets tarv, efter at det er født, og jeg synes, at dette aspekt burde man også tage med, når man overvejer, om det er et fornuftigt forslag. Jeg havde på forhånd sagt til mig selv, at dette forslag kan man dog ikke gå imod, men jeg kom til at tænke på de ord, der blev sagt, da jeg kom i Tinget i sin tid: Uanset hvad Fremskridtspartiet påstår – skal man nok finde en undskyldning for ikke at stemme for et forslag fra Fremskridtspartiet. Jeg fik at vide, at sådan var det i starten, da vi kom ind i Tinget i 1973, men at tiderne nu var blevet bedre.

Men jeg forstår altså her, at der er visse regeringspartier, der godt kan se det fornuftige i det, godt kan se, at der er mange fornuftige perspektiver i det, men som så kommer med et men til sidst og begrundet, hvorfor man alligevel ikke ønsker at stemme for det. Jeg mener, at man er ude på meget tynd is, så tynd is, at isen ikke kan bære, og jeg synes, at det ville være fint, hvis man også i regeringspartierne tog hensyn til og respekterede andres meninger og tillod, at man stod frit ligesom i Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Jan Køpke Christensen mener, at de øvrige partier i regeringen, herunder altså også Socialdemokratiet, burde stille deres medlemmer frit og derved respektere deres holdninger. Jeg vil i den anledning sige til hr. Jan Køpke Christensen, at jeg i mit første indlæg gav udtryk for, at vi i Socialdemokratiet er enige med Fremskridtspartiet i, at det kan være værd at overveje, om aldersgrænsen stadig er relevant eller tiden er løbet fra den, men jeg vil også – og det kan hr. Jan Køpke Christensen af gode grunde ikke vide – sige til ham, at dette har